

Bölcészskonferencia Csíkszeredában

Közvetítés/Transmitere/Transmission

Többnyelvűség, interdiszciplinaritás és kultúrák találkozása jellemezte a Sapientia – EMTE Csíkszeredai Karának Humántudományok Tanszéke és a Kolozsvári Akadémiai Bizottság által szervezett háromnyelvű nemzetközi konferenciát, melyet március 21–22-én tartottak Csíkszeredában. Huszonhét szekcióban összesen 106 előadás hangzott el. A hazai és magyarországi előadókön kívül voltak Szerbiából, Csehországból, Lengyelországból, Horvátországból, Szlovákiából, Bulgáriából, Ukrajnából, Olaszországból, de Skóciából és Angliából is.

DEMETER EMESE

Színvonalas előadásokat hallhattak a *Közvetítés/Transmitere/Transmission* nemzetközi konferencia résztvevői a Sapientia csíkszeredai kampuszán. Csütörtökön könyvbemutatót tartottak, majd a jelenlévők megtekinthették a Márai Sándor Salernóban töltött éveiről szóló kisfilmet.

Pénteken a megnyitót dr. Orbán Jolán, a Pécsi Tudományegyetem professzorának plenáris előadása követte, aki Jacques Derrida filozófiáját és

Párhuzamosan zajlottak a szekcióelőadások

FOTÓ: ALBERT ZSUZSA

a dekonstrukció elméletét fejtette ki Krasznahorkai László *Az ellenállás melankóliája* című regényének adaptációi kapcsán. Délután dr. Doró Katalin, a Szegedi Tudományegyetem docense a tanári identitástudat fejlesztéséről tartott bemutatót. Angol nyelvű előadásában a tanári pálya nehézségeiről beszélt, többek között a burnout-szindrómáról is. Dr. Georgiana Lungu-Badea egyetemi tanár, fordító a Temesvári Nyugati Egyetemről pedig az identitás, másság és interkulturális csereelemek fordíthatóságáról tartott előadást román nyelven.

A szekcióüléseket a nyelvi sokszínűség mellett – angol, román és magyar nyelvű előadások hangzottak el – a

magas színvonalú bemutatók jellemezték, ahol mindenki megtalálta a saját érdeklődési körét. Irodalmi, nyelvészeti, fordítástudományi, valamint pedagógia tematikájú előadások színes palettájából lehetett választani. Szó esett a fordítás jövőjéről, a mesterséges intelligencia fejlődéséről, a koreai irodalomról, a magyar nyelv tanításáról, nyelvérintkezésekről Kárpátalján, mitológiai alakok irodalmi feldolgozásáról, de voltak intermediális, illetve interdiszciplináris bemutatók is.

A konferenciába nemcsak szakemberek, illetve egyetemi oktatók kapcsolódtak be, hanem aktív résztvevői voltak az alapképzéses hallgatók is. Szegedi Tímea első alkalom-

mal vett részt ilyen nagyszabású eseményen. Elmondása szerint sok érdekes témában hallgathatott előadást.

– Ez nagyon jó lehetőség arra, hogy bővítsük a szemléletünket és a tudásunkat olyan téren, amely közel áll hozzánk, és nem csak. Meg természetesen sok új és érdekes embert ismerhettünk meg. Szerintem nagyon menő egy ilyen eseménynek a részese lenni – fejtette ki az elsőéves hallgató. Oláh Alpár is megtalálta az érdeklődési körének megfelelő előadásokat.

– Nagyon tetszettek az előadások, különösen a nyelvészeti témájúak – mondta a másodéves hallgató, majd hozzátette, sok újdonságot tanult.

A diákok nemcsak előadásokat hallgattak, hanem a szervezésben is segítettek.

– Idén mindkét nap a recepciónál segédkeztem, ahol a vendégeket kellett fogadni és eligazítani. Nagyon jól telt, mert sok új emberrel találkozhattam – lelkesedett Kálmán Alexandra harmadéves hallgató.

Dr. Balla Ágnes, a Szegedi Tudományegyetem adjunktusa mindig örömmel jön Csíkszeredába.

– Nemzetközi konferencián részt venni mindig nagy élmény, szakmai feltöltődés és kiváló alkalom új szakmai kapcsolatok teremtésére és a meglévők ápolására. Ezt a konferenciát háromnyelvűsége tette különlegessé. Alkalmazott nyelvészként elsősorban nyelvészeti és nyelvpedagógiai szekciók munkájában vettem részt, és nagy érdeklődéssel hallgattam a plenáris előadásokat. A tudományos programokon kívül szép élmény volt a Humántudományok Tanszék könyvbemutatóján részt venni, valamint a kávé- és ebédszünetek és a fogadás kiváló alkalmat biztosítottak a megkezdett szakmai beszélgetések folytatásához és inspirációt adtak a további munkához – összegezte a tanárnő.

Mondjuk a magunkét

Művelődni menő!

Demeter Emese

Mindig csodáltam a felnőtteket, különösen azokat, akik nagy tudással rendelkeztek. Ámulattal néztem őket, és eldöntöttem, hogy én is ilyen felnőtt akarok lenni, művelt felnőtt. Ámbár az idő teltével némileg megváltozott a követendő emberekről alkotott képem, művelődési vágyam továbbra sem csökkent. A hétvégén aktívan részt vettem a Sapientia Humántudományok tanszéke által szervezett konferencián. Tagja voltam a szervezőcsapatnak, ami azt jelenti, hogy olyan betekintést nyertem a konferencia színpalai mögé, amelyre csak keveseknek van lehetősége.

Konferenciát lebonyolítani óriási munka. A dátum leszögezésétől kezdődően, a rendhagyásig mindenre

gondolni kell. Rengeteg ember szükséges a szervezéshez. Figyelní kell az előadók meghívására és fogadására, elszállásolásukra, étkeztetésükre, az előadások gördülékeny lebonyolítására, nem is beszélve a hirtelen felbukkanó technikai problémákról.

Bár a konferencia pénteken kilenckor vette kezdetét, diáktársaimmal és vezetőtanáraimmal már az azelőtt nap hevesen dolgoztunk, hogy minden gördülékenyen menjen. A megnyitó reggelén a kellékeket, csomagokat a helyszínre vittük, és felállítottuk a regisztrációs pultot. Néhányan a tolmácsolás követéséhez szükséges fülhallgatókat szerelték össze és osztották ki a hallgatóság

körében. Mások a kávészünetekről gondoskodtak, hogy a nassolnivaló, kávé, illetve tea elegendő legyen. Online szekcióülések esetén a technika gördülékeny használatáért feleltünk. A versenyfutást csak tetőzte, hogy pénteken a konferenciával párhuzamosan néhányan a nyílt napok lebonyolításában is részt vettünk.

Lenyűgöző volt látni, hogy a kimerítő munka ellenére, sem diáktársaim, sem az én kedvem nem lankadt, szívesen ültünk be a konferencia előadásaira. Megnyugtató a tudat, hogy nem egyedül vagyok, kor- és évfolyamtársaim is kihasználták ezt a páratlan lehetőséget.